

Onderstaande tekst dient louter ter informatie en is juridisch niet bindend. De EU-instellingen zijn niet aansprakelijk voor de inhoud. Alleen de besluiten die zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie (te raadplegen in EUR-Lex) zijn authentiek. Deze officiële versies zijn rechtstreeks toegankelijk via de links in dit document

► **B**

RICHTLIJN 2010/12/EU VAN DE RAAD

van 16 februari 2010

tot wijziging van Richtlijnen 92/79/EEG, 92/80/EEG en 95/59/EG wat betreft de structuur en de tarieven van de accijns op tabaksfabrikaten en Richtlijn 2008/118/EG

(PB L 50 van 27.2.2010, blz. 1)

Gewijzigd bij:

► **M1**

Richtlijn 2011/64/EU van de Raad van 21 juni 2011

Publicatieblad

nr.	blz.	datum
-----	------	-------

L 176	24	5.7.2011
-------	----	----------

▼B**RICHTLIJN 2010/12/EU VAN DE RAAD****van 16 februari 2010**

**tot wijziging van Richtlijnen 92/79/EEG, 92/80/EEG en 95/59/EG
wat betreft de structuur en de tarieven van de accijns op
tabaksfabrikaten en Richtlijn 2008/118/EG**

▼M1**▼B***Artikel 4*

Richtlijn 2008/118/EG wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 46 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. Onverminderd artikel 32 kunnen de niet in artikel 2, lid 2, derde alinea, van Richtlijn 92/79/EEG genoemde lidstaten vanaf 1 januari 2014 een maximum van ten minste 300 sigaretten opleggen ten aanzien van sigaretten die zonder verdere betaling van accijns hun grondgebied mogen worden binnengebracht vanuit een lidstaat welke overeenkomstig artikel 2, lid 2, derde alinea, van die richtlijn lagere accijnzen toepast dan die welke voortvloeien uit de toepassing van artikel 2, lid 2, eerste alinea, van die richtlijn.

In artikel 2, lid 2, derde alinea, van Richtlijn 92/79/EEG genoemde lidstaten die ongeacht de gewogen gemiddelde kleinhandelsprijs een accijns van ten minste 77 EUR per 1 000 sigaretten heffen, kunnen vanaf 1 januari 2014 een maximum van ten minste 300 sigaretten opleggen ten aanzien van sigaretten die zonder verdere betaling van accijns hun grondgebied worden binnengebracht vanuit een lidstaat welke overeenkomstig artikel 2, lid 2, derde alinea, van die richtlijn een lagere accijns toepast.

De lidstaten die overeenkomstig de eerste en de tweede alinea van dit lid een maximum opleggen, stellen de Commissie daarvan in kennis. Zij kunnen de nodige controles verrichten mits deze de goede werking van de interne markt niet in het gedrang brengen.”.

Artikel 5

1. Tenzij in deze richtlijn anders is bepaald, doen de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om met ingang van 1 januari 2011 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

▼B

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 6

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 7

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.